

สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร*

ชนากานต์ นูริตานนท์^{1*} ประกาศิต อานุกาณแสนยากร²

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

²คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

*Corresponding author e-mail: mooaim_judo@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน โดยจำแนกตามตำแหน่งประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง รวมผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 83 คน และครูได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน ตามขนาดโรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 268 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 351 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การวิเคราะห์สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยจำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน ควรจัดหาเครื่องมือที่ง่ายและสะดวกต่อการรวบรวมข้อมูล จัดบริการข้อมูลข่าวสารด้านอาชีพและการศึกษา การจัดให้คำปรึกษาครอบคลุมทั้งด้านการศึกษา อาชีพ และสังคม การจัดวางตัวบุคคลในรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย และควรมีการติดตามผลเพราะจะทำให้ครูแนะแนวมียังข้อมูลในการประเมินการดำเนินการช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: งานแนะแนว; การบริหารงานแนะแนว; สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน

*Received: 9 September 2023, Revised: 15 December 2023, Accepted: 20 December 2023

The condition of the school's guidance administration Under the Office of Secondary Education Service Area Sisaket - Yasothon

Chanakan Nuritanon^{1*} Prakasit Anupapsankorn²

¹Master of Education in Educational Administration, Sisaket Rajabhat University

² Faculty of Education and Human Development, Sisaket Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: mooaim_judo@hotmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the condition of school guidance administration. 2) to compare opinions on the condition of the school's guidance administration. by location work experience and school size 3) to study the guidelines for the development of the school's guidance administration Under the Sisaket Secondary Education Service Area Office, Yasothon sample group used in this research study. Be a school administrator under the Sisaket Secondary Education Service Area Office, Yasothon, academic year 2021 A total of 83 students and teacher samples were obtained by stratified random sampling. according to school size The total number of teachers who were a sample group of 268 people received a total sample of 351 people. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation. T test and the F value test. The results of the research were as follows: 1) The results of the analysis of information on the condition of the guidance administration of secondary schools, the overall level was at a high level. 2) Comparison of the condition of the guidance administration of secondary schools. classified by position Overall, it was found that no different Classified by work experience Overall, it was found that The sample group with different working experience had opinions on the condition of the guidance administration of secondary schools. Under the Sisaket Secondary Educational Service Area Office, Yasothon differed statistically at the 0.05 level classified by school size. Overall, it was found that No different. 3) Guidelines for the development of school guidance administration. It should provide tools that are easy and convenient to collect data. Provide information services on career and education. Counseling should cover educational, professional and social aspects, placing people in a variety of ways. And there should be follow-up because it will give the guidance teachers the information to assess the effective implementation of the assistance.

Keywords: guidance; the school's guidance; The condition of the school's guidance administration

บทนำ

ประเทศไทยมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติ ทั้งในมิติเศรษฐกิจที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศมิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชนการแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อม ที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมีมิติของการบริหารจัดการภาครัฐที่ยังขาด ความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของ ประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561)

ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับจุดอ่อนของระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี และการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

แผนการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะที่ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับทบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินนโยบายและขับเคลื่อนงานพัฒนาเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างศักยภาพให้กับนักเรียน โดยการพัฒนาควบคู่กันทั้งทักษะวิชาการ ทักษะอาชีพ และ ทักษะชีวิต เพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบตนเองได้พัฒนาศักยภาพสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดด้านอาชีพ ของนักเรียน รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ โดยผ่าน การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการแนะแนวที่หลากหลาย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2563) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ความรับผิดชอบโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 83 แห่ง โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนโดยสนองกลยุทธ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จตาม กลยุทธ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร กำหนดวิสัยทัศน์ ว่า “มุ่งสู่องค์กรคุณภาพตามมาตรฐาน บริหารจัดการด้วยนวัตกรรม น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21” พันธกิจ ข้อ 2.5 ว่า พัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา เพิ่มคุณภาพเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง สู่ความเป็นมืออาชีพ และมีเป้าประสงค์ข้อ 4.5 ว่า โรงเรียนทุกแห่งสามารถบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร, 2564)

การบริการแนะแนวนับว่าเป็นบริการที่สำคัญที่เกี่ยวกับการศึกษาอยู่ตลอดเวลาบริการแนะแนวมีประโยชน์มากมาย ช่วยให้นักเรียนศึกษาหาความรู้อย่างถูกวิธี ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน นักเรียนสามารถเรียนไปตามความถนัดของตนเอง สามารถเลือกวิชาตามความรู้ความสามารถของตนเองรู้จักคิด และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ไปตามความพอใจ และความสามารถของตนเอง สามารถเลือกอาชีพไปตามความถนัดของตนเองอันจะเป็นแนวทางไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลในวิชาที่ตนเองเลือกเรียน เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักคิดและปฏิบัติสิ่งใหม่ๆ ได้ด้วยตนเองสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่นเข้าใจตนเอง รู้จักคิดและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง รู้จักวางแผนชีวิตในอนาคตและดำเนินชีวิตไปตามที่ตนเองต้องการรู้จักและเข้าใจสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว รู้จักและเข้าใจบุคคลอื่นได้ดี ช่วยให้นักเรียนเป็นคนที่มีเหตุผล รู้จักคุณค่าของตนเองและนำคุณค่าของตนเองไปใช้ประโยชน์และเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ (วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้, ออนไลน์)

เพื่อให้การบริหารจัดการแนะแนวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จึงมุ่งบริหารจัดการแนะแนวตามมาตรฐานบริการแนะแนวตามกรอบแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากความสำคัญดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารงานตามมาตรฐานการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดศรี

สะเกษ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานของโรงเรียนให้มีมาตรฐานและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 83 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 83 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และครูผู้สอน จำนวน 3,456 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วนตามขนาดโรงเรียน รวมทั้งหมด 3,539 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ปีการศึกษา 2564 ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 83 คน และครูผู้สอน จำนวน 268 คน รวมทั้งหมด 351 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ตำแหน่ง

2.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

2.1.1.2 ครูผู้สอน

2.1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน

2.1.2.1 น้อยกว่า 5 ปี

2.1.2.2 ตั้งแต่ 5-10 ปี

2.1.2.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

2.1.3 ขนาดของสถานศึกษา

2.1.3.1 ขนาดเล็ก

2.1.3.2 ขนาดกลาง

2.1.3.3 ขนาดใหญ่

2.1.3.4 ขนาดใหญ่พิเศษ

2.2 ตัวแปรตาม คือ สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ดังต่อไปนี้

2.2.1 ด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.2.2 ด้านสนเทศ

2.2.3 ด้านการให้คำปรึกษา

2.2.4 ด้านการจัดวางตัวบุคคล

2.2.5 ด้านการติดตามผล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Checklist) ได้แก่ เกี่ยวกับ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ประกอบด้วยคำถามที่แสดงถึงการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน จำนวน 40 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 8 ข้อ 2) ด้านสนเทศ จำนวน 8 ข้อ 3) ด้านการให้คำปรึกษา จำนวน 8 ข้อ 4) ด้านการจัดวางตัวบุคคล จำนวน 8 ข้อ และ 5) ด้านการติดตามผล จำนวน 8 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open End) เกี่ยวกับเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร

3.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามมาตรฐานการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

2) กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย

3) กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับขอบข่ายและเนื้อหาที่กำหนดให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5) นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษากำหนด 5 ท่าน ไปพิจารณาความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ แสดงความคิดเห็นและให้คะแนน

6) นำแบบสอบถามที่ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกับนิยาม (Index of item Objective Congruence: IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป และแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 สำหรับบางข้อที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์และชัดเจน

7) นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำนวน 30 คน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.963

8) นำผลที่ได้จากการทดลองใช้แบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายแล้วจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษเพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร เพื่อขออนุญาตให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

3.3.2 นำหนังสือเสนอต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้วเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนที่ได้กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.3.3 การส่งแบบสอบถามผู้วิจัยจัดส่งด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ โดยสอดซองเปล่าติดดวงตราไปรษณียากรและเจ้าหน้าที่ของให้กลุ่มตัวอย่างส่งกลับคืน

3.3.4 การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยเดินทางไปรวบรวมด้วยตนเองและทางไปรษณีย์

3.3.5 นำข้อมูลจากแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม เมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ในการจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลด้านสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำข้อมูลในรูปแบบตารางควบคุมกับการบรรยายและสรุปผลการวิจัย โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยของคำตอบในแบบสอบถาม

3.4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร สถิติที่ใช้วิเคราะห์การทดสอบที (t-test) ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นจำแนกตามตำแหน่ง และใช้การทดสอบเอฟ (F-test) ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นจำแนกตามประสบการณ์ทำงานและขนาดของสถานศึกษา และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffe

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 351 คน สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งโดยส่วนมากเป็นครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมาคือผู้บริหารสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.00 ประสบการณ์การทำงานโดยส่วนมากตั้งแต่ 5 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.44 รองลงมาคือ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33.53 และ น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.03 ตามลำดับ ขนาดสถานศึกษาโดยส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 27.64 และขนาดเล็ก ร้อยละ 5.70 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยภาพรวมรายด้าน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$ s	S.D.	แปลผล
1. ด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.00	0.68	มาก
2. ด้านสนทนา	4.00	0.65	มาก
3. ด้านการให้คำปรึกษา	3.94	0.68	มาก
4. ด้านการจัดวางตัวบุคคล	3.97	0.66	มาก
5. ด้านการติดตามผล	3.99	0.68	มาก
เฉลี่ย	3.98	0.64	มาก

3. การวิเคราะห์สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

3.1 การวิเคราะห์สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบโดยใช้สถิติทดสอบที ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธรโดยจำแนกตามตำแหน่ง

รายการ	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครูผู้สอน		t	P-Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.04	0.62	3.99	0.69	0.542	0.588
2. ด้านสนทนา	4.07	0.61	3.98	0.66	1.028	0.305
3. ด้านการให้คำปรึกษา	4.00	0.65	3.92	0.69	0.952	0.342
4. ด้านการจัดวางตัวบุคคล	4.05	0.62	3.95	0.67	1.172	0.242
5. ด้านการติดตามผล	3.52	0.57	3.48	0.61	0.563	0.574
รวม	3.94	0.59	3.86	0.63	0.900	0.369

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 การวิเคราะห์สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และ ด้านการให้คำปรึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบโดยใช้ค่าสถิติทดสอบเอฟ วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่ต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P-Value
1. ด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4.49	2	2.25	5.044*	0.007
	ภายในกลุ่ม	152.65	343	0.45		
	รวม	157.14	345			
2. ด้านสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2.44	2	1.22	2.966	0.053
	ภายในกลุ่ม	140.96	343	0.41		
	รวม	143.40	345			
3. ด้านการให้คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.40	2	1.70	3.688*	0.026
	ภายในกลุ่ม	158.04	343	0.46		
	รวม	161.44	345			
4. ด้านการจัดวางตัวบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2.36	2	1.18	2.728	0.067
	ภายในกลุ่ม	148.32	343	0.43		
	รวม	150.68	345			
5. ด้านการติดตามผล	ระหว่างกลุ่ม	2.00	2	1.00	2.809	0.062
	ภายในกลุ่ม	122.11	343	0.36		
	รวม	124.11	345			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.85	2	1.43	3.764*	0.024
	ภายในกลุ่ม	129.98	343	0.38		
	รวม	132.83	345			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 การวิเคราะห์สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร เมื่อจำแนกขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่าง

ตามขนาดสถานศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบโดยใช้ค่าสถิติทดสอบเอฟ วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P-Value
1. ด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.92	3	0.64	1.410	0.240
	ภายในกลุ่ม	155.22	342	0.45		
	รวม	157.14	345			
2. ด้านสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	0.60	3	0.20	0.475	0.700
	ภายในกลุ่ม	142.81	342	0.49		
	รวม	143.40	345			
3. ด้านการให้คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.48	3	0.16	0.342	0.795
	ภายในกลุ่ม	160.96	342	0.47		
	รวม	161.44	345			
4. ด้านการจัดวางตัวบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.03	3	0.35	0.788	0.501
	ภายในกลุ่ม	149.65	342	0.44		
	รวม	150.68	345			
5. ด้านการติดตามผล	ระหว่างกลุ่ม	0.28	3	0.09	0.260	0.854
	ภายในกลุ่ม	123.83	342	0.36		
	รวม	124.11	345			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.71	3	0.24	0.610	0.609
	ภายในกลุ่ม	132.13	342	0.39		
	รวม	132.83	345			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร พบว่า ควรจัดหาเครื่องมือที่ง่ายและสะดวกต่อการศึกษารวบรวมข้อมูลนักเรียนสำหรับครูที่ปรึกษาจัดบริการข่าวสารและให้การปรึกษาข้อมูลด้านการศึกษาด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคมแก่นักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน และมีการติดตามผล ซึ่งจะทำให้ครูแนะแนวมีข้อมูลในการประเมิน

การดำเนินการช่วยเหลือว่าต้องดำเนินการต่อหรือยุติการช่วยเหลือเมื่อนักเรียนได้พัฒนาตามวัตถุประสงค์แล้ว และเชื่อมโยงเป็นประโยชน์กับการจัดกิจกรรมแนะแนว ด้วยการนำผลการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรและแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว และการติดตามผลการพัฒนาตนของนักเรียนมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนวให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนานักเรียนยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

1. สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจนถึงด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนี้ ด้านสนเทศ ด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการติดตามผล ด้านการจัดวางตัวบุคคล ด้านการให้คำปรึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารได้มีการบริหารงานตามนโยบายการพัฒนาสถานศึกษา และพัฒนานักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ซึ่งกล่าวไว้ว่า พัฒนาสถานศึกษาและนักเรียนสู่ความเป็นมาตรฐานสากล เป็นเลิศด้านวิชาการ ศิลปะ ดนตรี กีฬา วิชาชีพ และ ICT พัฒนานักเรียนให้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพ เน้นความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อการมีงานทำ จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้เอื้อต่อการเรียนรู้ พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นมืออาชีพ จัดการเรียนรู้การสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ยึดการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอนตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาและใช้นวัตกรรม ID-Plan และอาจเป็นเพราะ ผู้บริหารได้มีการบริหารงานตามพันธกิจและเป้าประสงค์หลักของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า จัดระบบการบริหารจัดการศึกษาให้ทันสมัยตามหลักธรรมาภิบาล จัดการศึกษาให้ประชากรในวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนการฟื้นฟู อนุรักษ์สืบสานเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น พัฒนาคุณภาพโรงเรียน คุณภาพผู้บริหารครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเขตพื้นที่และสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ คชาวุธ ชันไชย (2561) ได้ทำการศึกษาศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 พบว่า สภาพและแนวทางการบริหารกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ 1) กิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา 2) กิจกรรมแนะแนวด้านอาชีพ และ 3) กิจกรรมแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม สอดคล้องกับ คณิศร์ จัปจิตต์ (2561) ได้ทำการศึกษาสภาพการดำเนินงานแนะแนวและหาแนวทางการส่งเสริมงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 มีการดำเนินงานแนะแนวในทุกโรงเรียน รายการที่มี

การดำเนินงานแนะแนวในระดับปฏิบัติมากที่สุด คือ โรงเรียนมีโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ ของนักเรียน

2. การวิเคราะห์สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาด สถานศึกษา ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยจำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมพบว่า ไม่มีความ แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดสายงานการบริหารกิจกรรม แนะแนวของโรงเรียนระบุไว้ชัดเจน มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงาน มีการมอบหมายงาน อย่างเป็นระบบ มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน มีการประสานงานและการทำงานร่วมกันเป็น กลุ่ม บุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมแนะแนวเท่าที่ควร ครู อาจารย์มองว่างานแนะแนวเป็น สิ่งที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน และเป็นหน้าที่ที่ครูต้องรับผิดชอบ และไม่มองว่าเป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่ ตนเอง และผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนกิจกรรมแนะแนวเท่าที่ควร ทำให้ครูแนะแนวมีขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ พิสิษฐ์ จริยเอกวิทย์ (2559) ได้การบริหารระบบการแนะแนวใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบ สภาพการบริหารระบบการแนะแนว โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อจำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่าง กันที่ระดับนัยสำคัญ .05 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พชรกมล เปียดี (2563) ได้ทำการศึกษา การบริหารงานแนะ แนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัย บาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ตามความคิดเห็น จำแนกตาม ตำแหน่ง พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีระดับการบริหารงานแนะแนวทั้งภาพรวมและรายด้าน การให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พชรก มล เปียดี (2563) กล่าวไว้ ว่า ครูที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นและบทบาทในการจัดงานแนะ แนวในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร กับครูผู้สอน มีความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการให้คำปรึกษา ไม่เท่ากัน

2.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยจำแนกตาม ประสบการณ์ทำงาน ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริการสำรวจข้อมูล นักเรียนเป็นรายบุคคล และ ด้านการบริการให้การปรึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดสายงานการบริหารกิจกรรมแนะแนวของโรงเรียนของ

ครูที่มีประสบการณ์ที่ต่างกันทำให้ความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา มีมุมมอง มีความคิดที่ต่างกัน ทำให้สภาพการบริหารงานและแนวมีความแตกต่างกัน มีการพัฒนาตนเองที่ต่างกัน สอดคล้องกับ พิสิษฐ์ จริยเอกวิทย์ (2559) ได้ศึกษาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต 75 พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 10 - 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ลลิตา แกร์มย์ (2564) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่องานแนะแนวในสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตรัชโยธิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน ความพึงพอใจของครูที่มีต่องานแนะแนวในสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตรัชโยธิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ต่างก็มีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา และตระหนักในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้นักเรียนได้รับการบริการแนะแนว ทั้ง 5 ด้านอย่างทั่วถึง

2.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารและครูทุกโรงเรียนเรียนให้ความสำคัญกับการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา และอาจเพราะในสถานศึกษาขนาดใดก็ตามมีการจัดระบบงานที่ชัดเจนตามมาตรฐานการแนะแนวในสถานศึกษา และยังแสดงให้เห็นว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่โรงเรียนขนาดต่างกันไม่มีการแบ่งขนาด โรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสิษฐ์ จริยเอกวิทย์ (2559) ได้ศึกษาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านการดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน แตกต่างกับผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนโรงเรียนขนาดกลางแตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ จักรเพชร วรสินธ์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารโดยภาพรวม ด้านการวางแผนร่วมกัน ด้านการสื่อสารสารสนเทศ ด้านการมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีม ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านการประสานงานและการสร้างเครือข่ายไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ จีราภรณ์ การสูงเนิน (2561) ได้ทำการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารการบริการงานแนะแนวของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า การบริหารการจัดบริการงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร พบว่า ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดหาเครื่องมือที่ง่ายและสะดวกต่อการศึกษารวบรวมข้อมูลนักเรียนสำหรับครูที่ปรึกษา เช่น แบบสอบถามข้อมูลประวัติส่วนตัวนักเรียนด้านต่าง ๆ แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครอง เป็นต้น แนะนำการใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาอื่น ๆ เพื่อการรู้จักนักเรียนเพิ่มเติม เช่น แบบประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน และประสานแจ้งผลการสำรวจ / การทดสอบทางจิตวิทยาและการแนะแนวให้ครูที่ปรึกษาทราบ เช่น ผลจากการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ผลจากการวัดทางสุขภาพจิต ผลการสำรวจบุคลิกภาพ ผลการสำรวจทิศทางการสนใจในอาชีพ 2) ด้านเสนอแนะจัดบริการข่าวสารข้อมูลด้านการศึกษาด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคมแก่นักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ และการวางแผนการศึกษาต่อและอาชีพ ตลอดจนการดำเนินชีวิตของนักเรียน โดยจัดนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ป้ายนิเทศ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การจัดนิทรรศการ การเชิญวิทยากร การศึกษาดูงาน เป็นต้น จะเป็นประโยชน์เชื่อมโยงกับการจัดกิจกรรมแนะแนวได้อย่างกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์เชื่อมโยงไปยังงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากสามารถ

ช่วยเหลือครูที่ปรึกษาในการป้องกันส่งเสริมและพัฒนานักเรียนทุกคนได้ 3) ด้านการให้คำปรึกษาการจัดบริการให้การปรึกษา ควรครอบคลุมด้านการศึกษาต่อ ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม เช่นกัน โดยมีความเชื่อมโยงกับการจัดกิจกรรมแนะแนว คือเป็นบริการที่รองรับการให้การช่วยเหลือนักเรียนที่ครูแนะแนวพบว่ามีความผิดปกติหรือมีเรื่องที่ต้องได้รับการแก้ไข ช่วยเหลือหรือพัฒนา จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวการแสดงออก หรือชิ้นงานที่นักเรียนทำ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์เชื่อมโยงไปยังงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในส่วนของการให้ความร่วมมือช่วยเหลือครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาด้วยตนเอง ตลอดจนประสานการส่งต่อนักเรียนจากครูที่ปรึกษาทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน กรณีที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา 4) ด้านการจัดวางตัวบุคคล ครูจัดความช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบวิธีการที่หลากหลายครอบคลุมทั้งด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม เช่น ช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกเรียนแผนการเรียนที่เหมาะสม ได้ร่วมกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความถนัด ความสามารถและความสนใจ การช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องการทำงานพิเศษ การจัดหาทุนการศึกษาและทุนอาหารกลางวัน เป็นต้น 5) ด้านการติดตามผล การติดตามผลการจัดบริการแนะแนวด้านต่าง ๆ จะทำให้ครูแนะแนวมีข้อมูลในการประเมินการดำเนินการช่วยเหลือว่าต้องดำเนินการต่อหรือยุติการช่วยเหลือเมื่อนักเรียนได้พัฒนาตามวัตถุประสงค์แล้ว และเชื่อมโยงเป็นประโยชน์กับการจัดกิจกรรมแนะแนว ด้วยการนำผลการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรและแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว และการติดตามผลการพัฒนาตนเองของนักเรียนมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนวให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนานักเรียนยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นประโยชน์เชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน คือเป็นการช่วยให้ครูที่ปรึกษาได้เห็นผลของการดำเนินงานให้การดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมนักเรียนในความดูแลของตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนางานให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ พชรกมล เปียดี (2563) ได้ศึกษาการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ได้ให้แนวทางในการบริหารงานแนะแนวดังนี้ ควรส่งเสริมและพัฒนาครูผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการแนะแนวในสถานงานสารสนเทศ ซึ่งโดยภาพรวมสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังปฏิบัติอยู่ในระดับที่ต่ำกว่างานด้านอื่น ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูในโรงเรียนได้รับการอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการแนะแนวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ช่วยกันแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับหน้าที่และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรจัดให้มีการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานแนะแนวอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานแนะแนวให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวและการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดให้มีการอบรม/สัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการแนะแนวกระตุ้นให้ตระหนักถึงความสำคัญของงานแนะแนวและสามารถบริหารงานและดำเนินงานแนะแนวได้อย่างเหมาะสมทั้งนี้หากผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานแนะแนวสามารถที่จะบริหารงานแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ พิสิษฐ์ จริยเอกวิทย์ (2559) ได้ศึกษาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ได้ให้

ข้อเสนอแนะดังนี้ 1) จากผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรจะต้องดำเนินการพัฒนาการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนวให้มากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ก็ต้องมีการดำเนินการพัฒนาทุก ๆ ด้านให้มากยิ่งขึ้นไปด้วย 2) จากผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้นควรมีการพัฒนาผู้บริหารในทุก ๆ ด้าน และเท่าเทียมกัน 3) จากผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 20 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวมน้อยกว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 10 – 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี ดังนั้นควรมีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถพัฒนางานได้อย่างมีคุณภาพ 4) จากผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานโรงเรียนขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมน้อยกว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ ดังนั้นควรมีการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ให้มีความเท่าเทียมกันทุกขนาดโรงเรียน 5) จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/ กิจกรรมแนะแนว ดังนั้นครูผู้สอนควรจะต้องมีการปรับปรุงด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/ กิจกรรมแนะแนวให้มีปัญหาที่ลดลง

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับ

เครื่องมือที่ง่ายและสะดวกต่อการศึกษารวบรวมข้อมูลนักเรียนสำหรับครูที่ปรึกษาจัดบริการข่าวสารและให้การปรึกษาข้อมูลด้านการศึกษาด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคมแก่นักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน และมีการติดตามผล ซึ่งจะทำให้ครูแนะแนวมีข้อมูลในการประเมินการดำเนินการช่วยเหลือว่าต้องดำเนินการต่อหรือยุติการช่วยเหลือเมื่อนักเรียนได้พัฒนาตามวัตถุประสงค์แล้ว และเชื่อมโยงเป็นประโยชน์กับการจัดกิจกรรมแนะแนว ด้วยการนำผลการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรและแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว และการติดตามผลการพัฒนานักเรียนมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมแนะแนวให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนานักเรียนยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง สภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ควรให้ความสำคัญในด้านสนเทศ เพราะในปัจจุบันนี้ การปรับตัวเข้ากับสังคมบริการสนเทศ จะให้ความรู้ข่าวสารนอกเหนือจากการเรียน ช่วยให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นบริการสนเทศ นอกจากจะให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนแล้ว ยังจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจที่จะวางแผนการในชีวิต และวางจุดประสงค์ที่จะช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพต่าง ๆ รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นและสนใจในการปฏิบัติงานนอกจากนั้น บริการสนเทศยังส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ อย่างถูกต้อง และเป็นไปตามหลักของธรรมชาติ

2) ควรส่งเสริมด้านการให้คำปรึกษา นับว่าเป็นหัวใจของบริการแนะแนว ซึ่งถือว่าเป็นบริการที่สำคัญที่สุดในบริการแนะแนว การบริการแนะแนวที่จัดขึ้นในสถานศึกษาจะขาดบริการให้คำปรึกษาเสียมิได้บริการให้คำปรึกษา จึงเป็นบริการที่ทุกคนรู้จักดีบางครั้งมีผู้สับสนว่าบริการแนะแนวก็คือบริการให้คำปรึกษานั้นเองทั้งนี้เพราะบริการแนะแนวจะจัดบริการให้คำปรึกษาอย่างเป็นทางการ ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจนกว่าบริการอื่น ๆ ความจริงแล้วการบริการให้คำปรึกษานั้นเป็นบริการหนึ่งของบริการแนะแนว

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร เช่น ด้านภาวะผู้นำทางงานแนะแนว ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การพัฒนาตัวชี้วัดปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพการบริหารงานแนะแนว การพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนเพื่อนำไปปรับใช้ในการบริหารงาน ในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

2) ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ศทาวุธ ชันไชย. (2561). การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39. *CMU Journal of Education*, 2(2), 1-22.
- คณิตร์ จัปจิตต์. (2561). การศึกษาแนวทางการส่งเสริมงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 6(1), 1-12.

- จักรเพชร วรสินธ์. (2561). ภาวะผู้นำการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3. *CMU Journal of Silpakorn*, 12(4), 140-161.
- จิราภรณ์ การสูงเนิน. (2561). การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารการบริการงานแนะแนวของโรงเรียนอสังกตองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*, 5(1), 69-88.
- พชรกมล เปียดี. (2563). การบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอชัยบาดาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 8(2), 242-250.
- พิสิษฐ์ จรรย์เอกวิทย์. (2559). การบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ลลิตา แกรงำ. (2564). ความพึงพอใจของครูที่มีต่องานแนะแนวในสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตรัชโยธิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร, *CMU Journal of Roikaensarn Academi*. 6(3), 132-144.
- วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้. (2565). บริการแนะแนวและให้คำปรึกษา. ออนไลน์. (สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2564). จาก https://www2.s-tech.ac.th/st_consult.php.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. (2564). นโยบายและขับเคลื่อนงานพัฒนาเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างศักยภาพให้กับนักเรียน. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2563). แนวทางการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนรู้การสอนตามเจตนารมณ์กระทรวงศึกษาธิการ 2549 ปีแห่งการปฏิรูปการเรียนรู้การสอน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.